

Facsalád - Családfa

A 160 éves mamutfenyő tövében kinőtt egy nagyon kíváncsi fenyő.

- Milyen volt régen a világ? – kérdezte egy nap a kis fa.
- Ha ez érdekel, elmondom neked azt a történetet, amit még a rokonaim meséltek el...

A vén fa még be sem fejezhette a szónoklatát, amikor a picike fa közbevágott:

- Kik a te rokonaid? Kik mesélték neked azt a történetet? – kíváncsiskodott a kis fenyő.
- Ezt mindjárt megtudod – felelte a nagy. – Figyelj csak! Azt a történetet, amit elmondok, az én nagypapám mondta, s neki is a nagyapja mesélte, akinek az ő papája, vagyis az én ópapám mondotta.
- Hú! – álmélkodott a kis fa.
- Látod? Így épül fel a családfa – felelte az óriási fenyő.
- Kérlek, kezd el a mesét! – könyörgött a kis kíváncsi.
- Hát jó! – válaszolt, s belekezdett:

Réges-régen az én ópapám idejében még egészen más volt a világ. Az emberek gyalog jártak, s ha elfáradtak, megpihentek alattunk. Sokat meséltek egymásnak, mi pedig hallgattuk a történeteiket.

Később a szépapám korában az emberek közül néhányan már lovaskocsin utaztak. Már kevesebben álltak meg mellettünk, de a levegő jó volt, nem épült annyi ház sem, mint ma.

Az ő fia, az én ükapám már több házat, lovaskocsit látott. Sajnos már a fákat is irtották, házakat, templomokat építettek belőlük.

- Ki jön az ükapa után? – szakította félbe az icipici fácska.
- Most mondom – szólt indulatosan a nagy –, a dédpapa.

Ő már gyárak füstölgő kéményeit látta, sok házat, lovaskocsit.

Ezután a nagypapám megpillantotta az első autókat.

Apám, ... nos, ő már sokat szenvedett a füsttől, az autók kipufogó gázától, és állandó félelemben élt, mert már nagyon sok fát kivágtak.

S most itt vagyok én ... rengeteg autó, füstölő kémények... Már alig győzöm oxigénnel!

A kis fa szólni sem tudott, de elhatározta, hogy kéri a szél segítségét abban, hogy vigye szét az erdő fáinak leveleit. A szél megtette a szívességet, felkapta és elröpítette a földön heverő üzeneteket szerte a világban. Az emberek megértették a fácska levelét, amelyben ez állt: „Védd a környezetünket!”

Mikor a kíváncsi kisenyő mesélt a családfáról, már újra tiszta és friss levegőben éltek az emberek és a fák.